

Tunntarmen är både ett matsmältningsorgan för utvinning av näringsämnen och ett skyddsorgan mot att bakterier tar sig in i kroppen i för stor utsträckning och ett skydd mot att antigener och stora "osmälta" matmolekyler tar sig in i blodbanan. De sistnämnda kan handla om peptider, dvs konglomerat av aminosyror, som borde varit nedbrutna till enskilda aminosyror.

Ökad permeabilitet av tarmens slemhinna (mucosal barrier) kan öka antalet av gifter och antigener som kommer ut i blodbanan. Detta kan orsaka en onödig belastning av både immun- och avgiftningssystemet. Ökad permeabilitet kan också orsaka malnutrition, malabsorption och försvagning. Denna test mäter möjligheten av två icke metaboliserade sockermolekyler möjligheter att ta sig genom tarmväggen. Av en testdos skall en intakt och frisk tarmväggsläppa igenom en viss mängd mannitol, men mycket lite av laktulos. Båda utsöndras via urinen. Högt laktulos - genomsläpp innebär risk för belastning från endotoxiner på lever och leveravgiftning. Lågt mannitol däremot tyder på minskad upptagningsförmåga av näringsämnen.

Testkod: DIG 9

Testmetod: Gaskromografi

Testsubstrat: urin

Provtagningsföreskrifter: Det urin som utsöndras under sex timmar efter det att man intagit mannitol och laktulos uppsamlas. Aspirin och icke steroida antiinflammatorika som t ex ibuprofen kan påverka testresultatet, liksom droger/läkemedel som innehåller sorbitol och/eller mannitol. Undvik vad här angivits under 48 timmar före en provtagning.

Analyter: Mannitol och laktulos